

het WK Feeder is
mogelijk gemaakt door:

ENGELAND PROLONGEERT WERELDTITEL OP SPANNEND WK FEEDER

De vijfde editie van het WK Feedervissen op het Kanaal Gent-Terneuzen was een groot succes. Na twee ongekend spannende wedstrijddagen wist Engeland haar favorietenrol waar te maken en werden Frankrijk en Hongarije met een miniem verschil verslagen. Nederland moest helaas genoeg nemen met een negende plaats.

TEKST TIES ITTMANN > FOTOGRAFIE FRANK VAN DER BURG > ILLUSTRATIE EMIEL VAN DIJK

In de voorgaande vier edities van het WK Feeder won de Nederlandse equipe – evenals de Engelse ploeg – tweemaal het brons en een keer de wereldtitel. De verwachtingen in de aanloop naar het WK in eigen land waren dan ook hooggespannen. Toch waren de goede resultaten uit het verleden geen garantie voor een podiumplaats bij het WK in het Zeeuws-Vlaamse Westdorpe. Het grote, diepe scheepvaartkanaal tussen Gent en Terneuzen staat namelijk te boek als een zeer grillig en moeilijk water.

TRAININGSWEEK

Dit werd nog eens extra bevestigd tijdens de trainingsweek voorafgaand aan het WK. Die kwam piepend en krakend op gang, maar gelukkig trokken de vangsten in de loop van de week aan. Tijdens de laatste, officiële training werd er goed vis gevangen en kwamen zelfs enkele forse harders, brasems en baarzen boven water. “De voorbereiding verliep perfect”, zegt bondscoach Stefan Verhoeven. “De laatste trainingsdagen ving het hele team goed vis met mooie daggewichten van 6 tot 9 kilo. Daar stem je als ploeg dan natuurlijk gelijk de tactiek op af.”

NEDERLAND VS ENGELAND

Vanwege het thuisvoordeel hield de concurrentie Oranje volop in de gaten, maar op hun beurt keken de Nederlanders vooral goed naar wat de Engelsen deden. Verhoeven: “Die wisten tijdens de trainingen de meeste vis te vangen en waren voor ons torenhoog favoriet. Engeland is eigenlijk met afstand de beste ploeg, die weten overal en altijd hun visje te vangen.” Saillant detail was daarom dat Theo Leijrik op de eerste wedstrijddag een stek lootte naast de Engelse wereldkampioen Steve Ringer. Maar waar Ringer al vrij vlot zijn eerste vissen wist te vangen, kwam Leijrik pas op het eind van de wedstrijd van de nul af.

WISSELVALLIG

“Dat was eigenlijk illustratief voor het gehele WK”, aldus de andere bondscoach Jan van Schendel. “Het Kanaal Gent-Terneuzen is een prachtig wedstrijdwater, maar heel erg moeilijk te doorgronden. We hoopten dat de opwaartse trend in de vangsten tijdens de trainingen zou doorzetten tijdens de wedstrijden, en dan zie je dat het toch weer 180 graden omdraait. De vangsten waren zelfs zo matig dat je met één enkele brasem op het einde van de wedstrijd je vak kon winnen. Wat

precies de oorzaak van die ommekeer is, valt verschrikkelijk moeilijk te verklaren. Maar goed, ieder land had er mee te maken.”

VOERTACTIEK

De ‘positieve’ voeraanpak van Oranje – het brengen van redelijk wat aas door het voer – pakte in dit scenario met maar mondjesmaat azende vis slecht uit. “Op de eerste dag voerden we afhankelijk van de stek op een afstand van 20-40 meter uit de oever, maar dat bleek niet te wer- >>

Coach Jan van Schendel geeft Ramon Ansing tactische aanwijzingen.

‘DE VIS LIET HET AFWETEN’

Ramon Ansing kijkt met gemengde gevoelens terug op zijn eerste WK Feedervissen. “Tijdens het wereldkampioenschap probeer je natuurlijk het maximale eruit te halen; zeker in eigen land. Het is daarom enorm balen dat dit niet is gelukt.”

“Na een redelijk succesvolle trainingsweek denk je dat je de visserij goed op de rit hebt. Opvallend was ook dat we doorgaans meer vis vingen dan andere landen. Daarbij liepen er soms dikke vissen tussendoor. Op die ervaringen probeerden we onze tactiek zo goed mogelijk af te stemmen. Als de vis het tijdens de wedstrijden dan totaal laat afweten, begin je eigenlijk opnieuw.”

DETAILS

Door de slechte vangsten waren het de details die uiteindelijk het verschil maakten. “Ik had bijvoorbeeld twee keer pech met de loting, mis een aanbeet en los een betere vis. Daarbij vangen we ook de kleinere vissen, waardoor je de tweede dag helemaal niets inloopt op de koplopers. Juist de Engelsen pakten 40 seconden voor tijd nog een flinke brasem die hen uiteindelijk de wereldtitel oplevert.”

Tommy Pickering (bondscoach Engeland): "Het is ons gelukt om de titel van wereldkampioen Feedervissen succesvol te verdedigen! En dat in een van de spannendste wedstrijden ooit op een WK: we hadden slechts een ongelooflijk kleine marge van een half punt ten opzicht van de Fransen."

Arnout van der Stadt met een brasem die hem in de tweede wedstrijd de zege in zijn vak bracht.

'HET MOEILIKSTE EN SPANNENDSTE WK OOIT'

Arnout van der Stadt was met een achttiende plaats in het individueel klassement de beste Nederlander op het WK. "Het was het spannendste en tegelijkertijd moeilijkste WK Feeder ooit."

"Na een moeizaam begin in de trainingsweek, hadden we de visserij vanaf woensdag helemaal op de rit", zegt Van der Stadt. "Onze tactiek werkte en samen met de Engelsen vingen we op de laatste officiële training dan ook veruit de meeste vis." Onder meer dikke baarzen en harders vlak onder de oever. "Het devies was inwerpen op de minimaal toegestane afstand van 15 meter en vervolgens meteen tien slagen binnendraaien."

SPANNING

Maar doordat de grote vis het tijdens de wedstrijden volledig liet afweten, waren de verschillen miniem. "Met één grote vis kon je het vak winnen en steeg je meteen flink in het klassement. Dat maakte het kampioenschap spannend tot op het laatste moment. Doordat iedere aanbeet nu ongeveer dubbel telde, was het een inspannende visserij. Je viste uren achter elkaar met de hengel in de hand strak gefocust om een aanbeet te verzilveren."

GA VOOR DE UITSLAG, VIDEO'S EN EEN FOTOVERSLAG NAAR WWW.WCFEEDER2015.NL

ken", licht Verhoeven toe. "De Engelsen visten op dezelfde afstand, maar brachten juist schraal voer met veel leem en weinig aas. Op die manier wisten zij toch nog een aantal vissen los te peuten." Dat resulteerde in een eerste plaats voor het Engelse team in het tussenklassement, op de voet gevolgd door outsider Hongarije en de verrassend goed presterende Franse ploeg.

TIENDE PLAATS

De Nederlanders moesten het na de eerste wedstrijd doen met een teleurstellende tiende plaats. Ook traditionele toplanden als Duitsland en België wisten geen potten te breken met eenzelfde puntenaantal (29) als Oranje. Door de matige vangsten en kleine verschillen, kregen de op papier 'mindere' feederlanden als Frankrijk en Portugal ook kans. "Op dat moment weet je dat het heel moeilijk gaat worden", zegt Van Schendel. "Toch hadden we nog het volste vertrouwen in onze aanpak. Door vast te houden aan onze tactiek en te blijven voeren, hoopten we

Ramon Ansing met een tijdens de training gevangen harder.

op zondag enkele grotere, beslissende vissen te kunnen vangen."

ALLES OP ALLES

Het Nederlandse team was in feite ook gedwongen om alles op alles te zetten voor een podiumplaats. Verhoeven: "Om terug te komen in het klassement, heb je substantieel meer vis nodig dan de top drie van dat moment. Daarom hebben we bewust niet de tactiek van de Engelsen overgenomen." De vangsten op dag twee waren over het algemeen iets beter dan tijdens de eer-

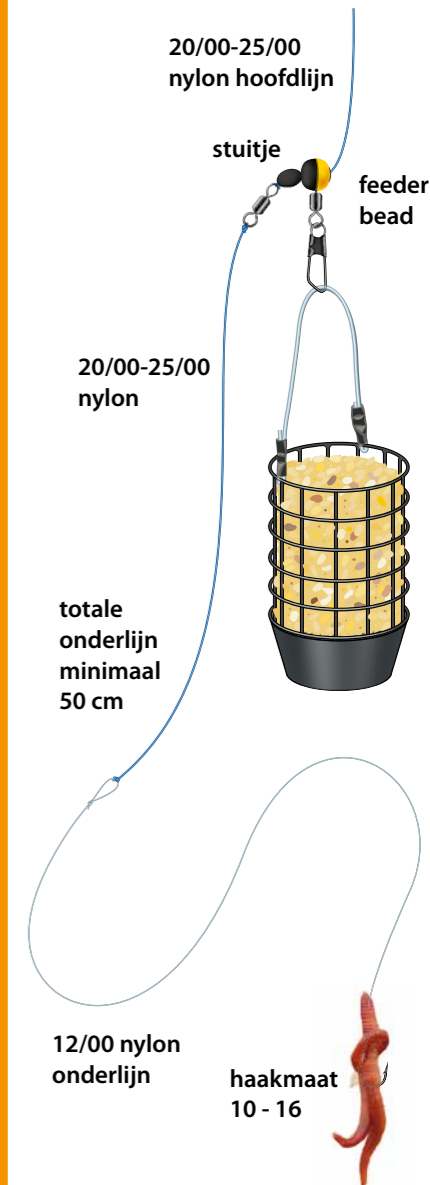
ste wedstrijd, maar de vissen (groot én klein) bleven wederom uit bij Oranje. Alleen Arnout van der Stadt – die een kopstek lootte – wist zijn vak te winnen. "Uiteindelijk pakken we nog meer strafpunten dan op dag één. In zulke wedstrijden zie je dat sommige landen net iets uitgekookter zijn in het fijne peuterwerk. Zeker als het gaat om die ene, allesbepalende vis", verklaart Van Schendel. "Het is jammer dat we bij deze thuiswedstrijd geen mooi resultaat hebben kunnen neerzetten, maar ook dat is wedstrijdvisseren."

Het individuele podium met links de jonge Rus Alexander Opisov, in het midden de verrassende Portugese winnaar José Evangelista en rechts Engelsman Mick Vials die voor het tweede achtereenvolgende jaar als derde eindigde.

>> SCHUIVENDE SYSTEEM

Tijdens het WK Feedervissen waren alle deelnemers verplicht een systeem te gebruiken waarbij de voerkorf vrij over de lijn kan schuiven (free running). Ook bij het recreatief vissen is dit een mooi systeem, waarbij een onverhoopt verspeelde vis direct zijn vrijheid terug krijgt. Zorg er altijd wel voor dat wartels en andersoortige connectors voldoende ruim zijn om over bijvoorbeeld (voorslag)knopen van lijnen te kunnen schuiven. Voor het WK gold dat de onderlijn minimaal 50 cm lang moest zijn. Zelf kun je natuurlijk variëren met de lengte van de onderlijn.

20/00-25/00 nylon hoofdlijn

stuitje

feeder bead

20/00-25/00 nylon

totale onderlijn minimaal 50 cm

12/00 nylon onderlijn

haakmaat 10 - 16